

มติคณะรัฐมนตรี

วันที่ 14 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

เว็บไซต์ รัฐบาลไทย

URL : <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/66156>

ต่างประเทศ

29. เรื่อง ขออนุมัติการลงนามในข้อตกลงการดำเนินการว่าด้วยความร่วมมือด้านประมงระหว่างไทย-ไต้หวัน (Implementing Arrangement between the Thailand Trade and Economic Office in Taipei and the Taipei Economic and Cultural office in Thailand on Fisheries Cooperation: IA)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติให้มีการลงนามในข้อตกลงการดำเนินการว่าด้วยความร่วมมือด้านประมงระหว่างไทย - ไต้หวัน (Implementing Arrangement between the Thailand Trade and Economic Office in Taipei and the Taipei Economic and Cultural office in Thailand on Fisheries Cooperation: IA) ระหว่างสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย (ไทเป) [Thailand Trade and Economic Office (Taipei): TTEO] และสำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย (Taipei Economic and Cultural Office: TECO) รวมทั้งอนุมัติในหลักการว่าก่อนที่จะมีการลงนาม หากมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขข้อตกลงฯ ในประเด็นที่ไม่ใช่หลักการสำคัญ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) ดำเนินการได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก และอนุมัติให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย (ไทเป) เป็นผู้ลงนามในข้อตกลงฯ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ

30. เรื่อง การแจ้งยืนยันความพร้อมของไทยในการปฏิบัติตามแนวทางและหลักเกณฑ์ใหม่สำหรับประเทศคู่เจรจาของกรอบการประชุมหมู่เกาะแปซิฟิก (Pacific Islands Forum: PIF)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบต่อการแจ้งยืนยันความพร้อมของไทยในการปฏิบัติตามแนวทางและหลักเกณฑ์ใหม่สำหรับประเทศคู่เจรจาของกรอบการประชุมหมู่เกาะแปซิฟิก (Pacific Islands Forum: PIF) (แนวทางและหลักเกณฑ์ใหม่ฯ) ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ

สาระสำคัญ

1. PIF เป็นองค์กรระดับภูมิภาคของประเทศในมหาสมุทรแปซิฟิก จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2514 เพื่อขยายความร่วมมือด้านการเมือง เศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน ธรรมชาติ และความมั่นคง โดยปัจจุบันมีสมาชิก 17 ประเทศ และประเทศคู่เจรจา 20 ประเทศ (รวมถึงไทยด้วย¹) และ 1 องค์กร (สหภาพยุโรป) ซึ่งที่ผ่านมาไทยมีบทบาทที่แข็งขันและสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศหมู่เกาะแปซิฟิกที่เป็นสมาชิกของ PIF ผ่านการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนา การให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบภัยพิบัติ และข้อริเริ่มของไทยในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปี Thailand - Pacific Island Countries Forum (TPIF) ระหว่างปี 2557 - 2560 ตลอดจนการเข้าร่วมการประชุมประจำปีของ PIF อย่างสม่ำเสมอ

2. ในการประชุมผู้นำประเทศสมาชิกกรอบ PIF อย่างไม่เป็นทางการ ครั้งที่ 51 เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2564 ที่ประชุมได้มีมติรับรองแนวทางและหลักเกณฑ์ใหม่สำหรับประเทศคู่เจรจา (Guidelines and Criteria for Forum Dialogue Partners) และขอให้ไทยในฐานะประเทศคู่เจรจาของ PIF แจ้งสำนักเลขาธิการ PIF เพื่อยืนยันความพร้อมในการปฏิบัติตามแนวทางและหลักเกณฑ์ใหม่

3. แนวทางและหลักเกณฑ์ใหม่ฯ เป็นเอกสารแสดงเจตนารมณ์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่าง PIF กับประเทศคู่เจรจา โดยจะนำหลักการบลู แปซิฟิก มาใช้ในการหารือสำหรับการประชุมของประเทศสมาชิกและการประชุมประเทศคู่เจรจา โดยหลักการดังกล่าวประกอบด้วย (1) การยอมรับและมีปฏิสัมพันธ์

ด้วยการเป็นสมาชิกเต็มรูปแบบ (One Blue Pacific) (2) การยึดถือและขับเคลื่อนจุดเน้นระดับภูมิภาคของกรอบการประชุม PIF (3) การวางแผนร่วมกัน การดำเนินโครงการและนำไปสู่การปฏิบัติโดยกรอบการประชุม PIF และประเทศคู่เจรจา (4) การดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน และเสริมสร้างกลไก กระบวนการ และการประชุมในระดับภูมิภาค/ระหว่างประเทศที่มีอยู่ และ (5) การจัดทำถ้อยแถลงร่วมและกำหนดแนวทางที่ชัดเจนเพื่อติดตามและนำไปสู่การปฏิบัติ

¹ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (14 กันยายน 2547) รับทราบการที่ไทยเข้าร่วมเป็นประเทศคู่เจรจาของ PIF

31. เรื่อง การประชุม Intergovernmental Negotiation Body และการประชุม Working Group on Amendments to the International Health Regulations (2005)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบกรอบการเจรจา ท่าทีของการเจรจา และแนวทางของไทยสำหรับการประชุม Intergovernmental Negotiation Body (INB) และการประชุม Working Group on Amendments to the International Health Regulations (2005)

2. อนุมัติให้คณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุม Intergovernmental Negotiation Body (INB) และการประชุม Working Group on Amendments to the International Health Regulations (2005) ประกอบด้วย (1) สธ. (2) กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) และ (3) หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สถาบันวัคซีนแห่งชาติ เพื่อร่วมเจรจา อนุสัญญา ข้อตกลง หรือตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ขององค์การอนามัยโลก ด้านการป้องกัน การเตรียมความพร้อม การรับมือกับการระบาดและการฟื้นฟูระบบสุขภาพภายหลังการระบาดของโรค ตลอดจนการเจรจาปรับแก้กฎอนามัยระหว่างประเทศ 2005 โดยให้ผู้แทน สธ. เป็นหัวหน้าคณะ โดยไม่ต้องมีการเสนอองค์ประกอบคณะผู้แทนของฝ่ายไทยให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นรายกรณี

3. อนุมัติให้ สธ. กต. ร่วมพิจารณาหารือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและดำเนินการโดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีอีก ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนกรอบการเจรจาดังกล่าวข้างต้นที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือขัดผลประโยชน์ของไทย (สธ. มีกำหนดเข้าร่วมประชุมในระหว่างวันที่ 3 - 6 เมษายน 2566)

สาระสำคัญ

การประชุม Intergovernmental Negotiation Body (INB) และการประชุม Working Group on Amendments to the International Health Regulations (2005) (WGIHR) เป็นการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็น ข้อเสนอแนะ และร่วมเจรจาเพื่อพัฒนาร่างอนุสัญญา ข้อตกลง หรือตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ขององค์การอนามัยโลก ด้านการป้องกัน การเตรียมความพร้อม การรับมือกับการระบาดและการฟื้นฟูระบบสุขภาพภายหลังการระบาดของโรค และการปรับแก้กฎอนามัยระหว่างประเทศ 2005 โดยเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประชุมสมัชชาอนามัยโลก (สมัยพิเศษ) ระหว่างวันที่ 29 พฤศจิกายน - 1 ธันวาคม 2564 ณ สำนักงานใหญ่องค์การอนามัยโลก นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ที่มีข้อตัดสินใจให้จัดตั้งกลไกการหารือและต่อรองระหว่างประเทศสมาชิกให้เป็นกลไกหรือในการกำหนดการจัดทำข้อผูกพันต่าง ๆ ข้อกำหนดของการทำงาน ตลอดจนระยะเวลาการทำงาน พร้อมกำหนดให้มีตัวแทน 6 ภูมิภาคขององค์การอนามัยโลกภูมิภาคละ 1 ประเทศ ซึ่งองค์ประกอบจากตัวแทน 6 ภูมิภาคประกอบด้วย

ภูมิภาค	ประเทศตัวแทน
ภูมิภาคอเมริกา	ประเทศบราซิล
ภูมิภาคเมดิเตอร์เรเนียนตะวันออก	ประเทศอียิปต์
ภูมิภาคแปซิฟิกตะวันตก	ประเทศญี่ปุ่น
ภูมิภาคแอฟริกา	ประเทศแอฟริกาใต้
ภูมิภาคยุโรป	ประเทศเนเธอร์แลนด์ (ประธาน)
ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	ประเทศไทย (รองประธาน)

และได้กำหนดให้จัดการประชุมหารือกับประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลก จำนวน 9 ครั้ง และนำเสนอในที่ประชุมสมัชชาอนามัยโลก สมัยที่ 77 ที่จะจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2567

32. เรื่อง การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ปี 2569

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการดำเนินการเกี่ยวกับการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) ปี 2569 ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ธนาคารโลกและ IMF มีการจัดประชุมปีละ 2 ครั้ง ได้แก่ (1) การประชุม Spring Meeting ในเดือนเมษายน ณ กรุงวอชิงตัน ดี. ซี. สหรัฐอเมริกา และ (2) การประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ในเดือนตุลาคมของทุกปี โดยจะมีจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ในประเทศสมาชิกทุก ๆ 3 ปี และไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ครั้งล่าสุด เมื่อปี 2534 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

2. ธนาคารโลกได้มีหนังสือถึงประเทศสมาชิกที่สนใจเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 ที่จะจัดในประเทศสมาชิกครั้งต่อไป ซึ่งมีกำหนดจัดในเดือนตุลาคม 2569

3. การดำเนินการที่ผ่านมาของ กค.

3.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะผู้ว่าการธนาคารโลกของไทยได้มีหนังสือถึงธนาคารโลก เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2565 แสดงความสนใจในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 และได้ส่งข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมตามข้อกำหนดของธนาคารโลกในด้านต่าง ๆ ไปยังธนาคารโลกแล้ว¹

3.2 ไทยผ่านการพิจารณาความเหมาะสมในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 ในเบื้องต้นร่วมกับอีก 4 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ) ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และรัฐกาตาร์ โดยคณะทำงานของธนาคารโลกและ IMF ได้เดินทางมาตรวจสอบสถานที่จัดการประชุม โรงแรมที่พัก ระบบคมนาคม และความพร้อมของไทย เมื่อวันที่ 14 - 16 ธันวาคม 2565

4. การดำเนินการในระยะต่อไป

4.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเข้าร่วมการประชุม Spring Meeting ระหว่างวันที่ 14 - 16 เมษายน 2566 ณ สหรัฐอเมริกา ซึ่งจะมีการเสนอรายงานผลการประเมินประเทศที่มีความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 ต่อคณะกรรมการบริหารกลุ่มออกเสียงของธนาคารโลกและ IMF

4.2 การประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ในเดือนตุลาคม 2566 ณ ราชอาณาจักรโมร็อกโก คณะกรรมการบริหารกลุ่มออกเสียงฯ จะเสนอชื่อประเทศที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 ให้สภาผู้ว่าการธนาคารโลกและ IMF พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยประเทศที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 จะต้องเข้าร่วมพิธีลง

นามในร่างบันทึกความเข้าใจในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 ในช่วงเวลาดังกล่าว

4.3 ในกรณีที่ไทยได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 กค. จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 และขออนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณสำหรับดำเนินการ รวมทั้งขออนุมัติการลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจฯ ต่อไป โดยการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมดังกล่าวจะเป็นการแสดงบทบาทของไทยในการสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันการเงินระหว่างประเทศและเป็นการแสดงศักยภาพและความพร้อมของไทยในการจัดการประชุมระหว่างประเทศ รวมทั้งก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นด้วย

¹จากการประสานข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2566 สำนักงานเศรษฐกิจการคลังแจ้งว่า การประชุมประจำปีสภาผู้ว่าการธนาคารโลกฯ ปี 2569 การประชุมกำหนดให้ประเทศสมาชิกหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ จึงไม่เข้าลักษณะเรื่องที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานจะเสนอตัวให้ไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับนานาชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2557กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

33. เรื่อง ขอความเห็นชอบ (ร่าง) ข้อตกลงความร่วมมือโครงการเสริมสร้างความสามารถในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในกลุ่มน้ำของประเทศไทย ด้วยการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและการเกษตรแบบยั่งยืน

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ (ร่าง) ข้อตกลงความร่วมมือโครงการเสริมสร้างความสามารถในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในกลุ่มน้ำของประเทศไทย ด้วยการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและการเกษตรแบบยั่งยืน รวมทั้งมอบหมายให้อธิบดีกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ร่วมลงนามข้อตกลงความร่วมมือดังกล่าวร่วมกับสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ¹ (United Nations Development Programme: UNDP) ทั้งนี้หากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำใน (ร่าง) ข้อตกลงความร่วมมือดังกล่าวและเอกสารโครงการดังกล่าวในประเด็นที่ไม่ใช่สาระสำคัญและไม่ส่งผลกระทบต่อผูกพันเชิงนโยบาย ให้ กษ. ดำเนินการได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก

สาระสำคัญของเรื่อง

กษ. (กรมชลประทาน) ร่วมกับ UNDP ได้พัฒนาและจัดทำข้อเสนอโครงการเสริมสร้างความสามารถในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในกลุ่มน้ำของประเทศไทย ด้วยการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและการเกษตรแบบยั่งยืน (Enhancing climate resilience in Thailand through effective water management and sustainable agriculture) เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนแบบให้เปล่าจากกองทุนภูมิอากาศสีเขียว² (Green Climate Fund: GCF) โดยคณะกรรมการกองทุน GCF ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณสนับสนุนแบบให้เปล่า วงเงินประมาณ 17.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ UNDP ได้จัดทำเอกสารข้อตกลงในการดำเนินโครงการ (Funding Activity Agreement: FAA) ร่วมกับกองทุน GCF ส่งผลให้สามารถเริ่มดำเนินโครงการได้ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2565 อย่างไรก็ตามก่อนเริ่มดำเนินโครงการฯ จะต้องมีการลงนามในข้อตกลงความร่วมมือฯ (Letter of Agreement) และเอกสารโครงการฯ (Project Document) ระหว่างกรมชลประทานและ UNDP

¹UNDP เป็นหน่วยงานการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติซึ่งทำงานสนับสนุนงานของประเทศต่าง ๆ ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

²กองทุน GCF เป็นกลไกทางการเงินภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของประชาคมโลกสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับต่ำและมีความสามารถในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยโครงการฯ ที่ กษ. และ UNDP เสนอในครั้งนี้จะได้รับเงินช่วยเหลือแบบให้เปล่า ซึ่ง สผ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ในฐานะหน่วยประสานงานหลักได้นำส่งหนังสือรับรองที่ประเทศไทยไม่มีข้อคัดค้านในการดำเนินโครงการฯ (ลงนามโดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะผู้มีอำนาจเต็มสำหรับกองทุน GCF ประเทศไทย) ไปยังกองทุน GCF ตามลำดับแล้ว

34. เรื่อง แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 – 2570

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ) ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 - 2570 และมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกต่อไปตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีจุดมุ่งหมายเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม โดยการลด และ/หรือ เลิกการผลิต การใช้ และการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants: POPs) ซึ่งเป็นกลุ่มสารประกอบอินทรีย์ที่ย่อยสลายได้ยาก มีคุณสมบัติเป็นพิษต่อมนุษย์และสัตว์ ตกค้างยาวนานสามารถสะสมในสิ่งมีชีวิต ห่วงโซ่อาหาร และสิ่งแวดล้อมได้มาก และสามารถเคลื่อนย้ายได้ไกลในสิ่งแวดล้อม โดยประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 (คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2545) และต่อมาได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 (คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548) ส่งผลให้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีผลบังคับใช้กับประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2548 เป็นต้นมา

พันธกรณีในข้อบทที่ 7 ของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ กำหนดให้ภาคีสมาชิกต้องจัดทำแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และจัดส่งที่ประชุมรัฐภาคี ภายใน 2 ปี หลังจากอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีผลบังคับใช้ในประเทศ รวมทั้งพิจารณาทบทวนและปรับปรุงแผนจัดการระดับชาติฯ ให้ทันสมัยครอบคลุมการจัดการสาร POPs ที่บรรจุในภาคผนวกของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ตามความเหมาะสมเป็นระยะ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการลดและขจัดมลพิษจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ดังนั้นตามพันธกรณีข้อบทที่ 7 ประเทศไทยจึงต้องดำเนินการทบทวนสถานภาพและการจัดการสาร POPs ของประเทศและจัดทำแผนจัดการระดับชาติฯ ฉบับใหม่ ทส. โดยกรมควบคุมมลพิษ จึงได้ดำเนินการ จัดทำแผนจัดการระดับชาติฯ ฉบับ 2 พ.ศ. 2566 – 2570 โดยได้รับงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก และมีศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เป็นผู้ศึกษา และกำกับการดำเนินงานซึ่งคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ 3/2565 เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2565 และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ 6/2565 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2565 ได้มีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 - 2570 ด้วยแล้ว

35. เรื่อง ขออนุมัติลงนามร่างสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหพันธรัฐรัสเซียว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการดำเนินการให้สนธิสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบร่างสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหพันธรัฐรัสเซียว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
2. อนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงนามในสนธิสัญญาฯ
3. มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้แก่ผู้ลงนามในข้อ 2 ข้างต้นในกรณีที่ผู้ลงนามไม่ใช่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

4. ให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการให้สนธิสัญญาฯ มีผลใช้บังคับในโอกาสอันเหมาะสมตามแต่จะตกลงกับสหพันธรัฐรัสเซียต่อไป โดยหลังจากที่ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญาฯ แล้วกระทรวงการต่างประเทศจะดำเนินการมีหนังสือแจ้งฝ่ายสหพันธรัฐรัสเซียว่า ฝ่ายไทยได้เสร็จสิ้นการดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายภายในเพื่อให้สนธิสัญญาฯ มีผลใช้บังคับแล้ว โดยสนธิสัญญาฯ จะมีผลใช้บังคับ 30 วัน นับจากวันที่ภาคีได้รับการแจ้งครั้งสุดท้าย ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ 21 ของสนธิสัญญาฯ

ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงร่างสนธิสัญญาฯ ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญก่อนมีการลงนาม ให้กระทรวงการต่างประเทศสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง

สาระสำคัญของร่างสนธิสัญญาฯ มีวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ และหลักเกณฑ์ในการให้ความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนคล้ายคลึงกับสนธิสัญญาในเรื่องเดียวกันที่ประเทศไทยได้จัดทำกับประเทศต่าง ๆ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551

36. เรื่อง ร่างเอกสารการขยายระยะเวลาของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (Instrument of Extension of the ASEAN Petroleum Security Agreement)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงพลังงาน (พน.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบต่อร่างเอกสารการขยายระยะเวลาของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (Instrument of Extension of the ASEAN Petroleum Security Agreement)

2. อนุมัติให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน (หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) เป็นผู้ลงนามในร่างเอกสารการขยายระยะเวลาของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (Instrument of Extension of the ASEAN Petroleum Security Agreement) และขอให้กระทรวงการต่างประเทศออกหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้แก่ผู้ลงนาม

ทั้งนี้หากมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงร่างเอกสารการขยายระยะเวลาของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (Instrument of Extension of the ASEAN Petroleum Security Agreement) ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของประเทศไทย และไม่ขัดกับหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบไว้ ให้กระทรวงพลังงานนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบภายหลัง โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง

สาระสำคัญของเรื่อง

1) ความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (APSA) ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2556 ณ ประเทศไทย ได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2556 จนถึงวันที่ 22 มีนาคม 2566 ซึ่งเป็นไปตามข้อบทที่ 7.8 ของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (APSA) โดยที่สามารถขยายเวลาของความตกลงดังกล่าวออกไปจากวันที่กำหนดได้ โดยขึ้นอยู่กับความเห็นชอบร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียน ตามข้อบทที่ 7.10 ของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (APSA)

2) ในที่ประชุม 40th AMEM ที่จัดขึ้นผ่านระบบการประชุมทางไกล เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2565 ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตระหนักถึงความพยายามร่วมกันที่จะรับมือกับความผันผวนและการขาดแคลนของตลาดน้ำมันและก๊าซ รวมถึงได้รับทราบที่จะหารือร่วมกันเกี่ยวกับการขยายระยะเวลาของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียมของอาเซียน (APSA)

3) นอกจากนี้ ถ้อยแถลงวิสัยทัศน์ของผู้นำอาเซียนเรื่อง “อาเซียน เอ.ซี.ที.:รับมือความท้าทายร่วมกัน” (ASEAN A.C.T.: Addressing Challenges Together) ที่ได้รับรองเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2565 ณ กรุงเทพมหานคร ราชอาณาจักรกัมพูชา ยังได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการรับรองการฟื้นตัวและความยืดหยุ่นของอาเซียน และจะร่วมมือกันผลักดันการฟื้นตัวของภูมิภาคและความยืดหยุ่นในระยะยาวเพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางพลังงาน รวมถึงยืนยันคำมั่นของอาเซียนที่จะส่งเสริมการเร่งการเปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานสะอาดและเสริมสร้างความยืดหยุ่นด้านพลังงานผ่านนวัตกรรมและความร่วมมือที่มากขึ้น

4) ประเทศสมาชิกอาเซียนจึงแสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะขยายระยะเวลาของความตกลงว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียม (APSA) ไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568